

хора, които съ познавале лично св. Кирила и Ме-
тодия, слѣдователно въ послѣдните години на де-
сетото столѣтие. Той е написалъ: 1) Сказанието
„о славянскихъ писменъ“, въ което ни разказва отъ
кого и за кого е била написана славянската азбука
и славянските преводи. Въ тая малка статийка Хра-
баръ защитава бжлгарските апостоли и проповѣд-
ници отъ тѣхните гръцки противници, които съ гдѣ-
даде на бжлгарското развитието като сѣкога. 2) Нѣ-
кои и други поучения, които и до днесъ още оставатъ
за насъ неизвѣстни. Самъ Храбаръ говори: „С ж т ъ
же и н н и от в ѣ т и, я же и н д е р ѣ ч е м ъ.“ Ста-
тията „О писменехъ“ е твърде важна за бжлгарска-
та литература, слѣдователно ние ще да разглѣдаме
накратко нейното съдържание. Въ тая статия Хра-
баръ говори по-напредъ отъ сичко, че славяните
въ времето на своето идолопоклонничество не съ
имале книги, а употрѣбляле съ само ч ж р т и и
р ѣ з ц и, а послѣ крещението си съ захванале, по при-
чина на нуждата, да са ползватъ отъ гръцките и
отъ римските букви. Разбира се, че тие писмена, по
думите на Храбра, съ са употрѣбляле безъ никакавъ
рѣдъ, защото още не съ биле изнамѣрени прави-
ла, т. е. защото между чуждите букви не съ са на-
мирале такива знакове, които би отговаряле на сла-
вянските звукове. Послѣ това той привожда примѣ-
ри за доказателство, че гръцката азбука е недоста-
точна за изражението на славянските звукове (гръ-
ците нѣматъ нито буквата б, нито межки гласни и
сжгласни, нито полугласни и носови звукове). По
неустройството на славянскиятъ езикъ са прекрати-
ло тутакси послѣ изнамвращението отъ св. Кирила
славянските букви, които той отчасти земадъ изъ